

Til nr. 7

Forslagsstillerne har i forslag til folketingsbeslutning om lejeværdiregler for 1979, 1980 og 1981 (B 60) foreslået, at enhver ejer af fast ejendom sikres, at lejeværdien af hans/hendes ejendom ikke bliver højere i 1980 end i 1979. Dette er mindretallets principielle standpunkt. Da mindretallet må erkende, at beslutningsforslaget ikke kan finde flertal, og at regeringen nu har sikret sig flertal for nærværende lovforslag, der vil betyde store stigninger i beskatningen af værdi af egen bolig for tusinder af ejere, har mindretallet – som et sidste forsøg på at opnå et kompromis – stillet ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 9

Fremskridtspartiet fastholder, hvad vi har udtrykt mange gange – i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 14. marts 1975 vedr. lov om ændring af ligningsloven (Lejeværdiregler m. v.), på følgende måde:

»Også med hensyn til standardfradrag bør ejerlejligheder sidestilles med parcelhuse overensstemmende med det grundsynspunkt, at der ikke juridisk bør gøres forskel på enfamilieboliger, om de ligger oven på hinanden eller ved siden af hinanden.«

Til nr. 10

Det væsentligste er her, at standardfradragets maksimum forhøjes fra 2.000 kr. til 7.000 kr.

De 2.000 kr. blev fastsat i 1965.

Folketingsflertallet har tilsyneladende ikke opdaget, at den siden da førte politik har bevirket, at 20 hundredekronesedler – under i øvrigt lige vilkår – ikke forslår til at få udført så meget håndværksarbejde, som beløbet gjorde i 1965. Fremskridtspartiets hermed fremsatte forslag går ikke ud på at forbedre stillingen for ejerboligejere sammenlignet med, hvad folketingsflertallet fastlagde i 1965, men alene på at ajourføre beløbet på 2.000 kr., så det får samme realværdi i 1980 som tiltænkt i 1965.

Bygge- og omkostningsindekset var allerede pr. 1. januar 1979 steget så kraftigt, at der skulle bruges 6.260 kr. til at få betalt det samme arbejde, som i juli 1965 kostede 2.000 kr. Med den slappe og eftergivende politik, som SV-regeringen forer, må det forudses, at

yderligere pengeforringelse vil indtræde, sådan at der midt på året 1980 skal bruges ikke 6.260 kr. til at få de pågældende arbejder udført, men derimod 7.000 kr. Ud fra denne forudsætning er forslaget udformet. Skulle det lykkelige ske, at der forinden kommer en fremskridtsregering og dermed en styrkelse af kronens værdi, vil enfamiliehusene nok gennem forslaget opnå noget mere end dækning for møntforringelsen, men det kan da opfattes som nogen kompensation for, at man på dette område helt har ladet hånt om pristalsregulering i henved 15 år – tænk sig hvis det var de af regeringen forkælede samfundsgrupper, som havde været ude for noget sådant, så skulle de nok have rejst sig i forargelse i al deres egoisme.

Til nr. 11

Ændringsforslagene bevirker, at det maksimale standardfradrag med begrundelse i de senere års store prisstigninger hæves fra 2.000 kr. til 5.000 kr.

Til nr. 12

Ændringsforslaget bevirker, at standardfradraget også kan foretages af ejere af ejerlejligheder.

Til nr. 13 og 14

Redaktionelle ændringer bl. a. som følge af, at reglerne i regeringsforslagets § 15 K er foreslået optaget i standardfradragparagrafen, jfr. foranstående ændringsforslag nr. 9 og 10. Når § 15 L, stk. 2, ikke er medtaget, beror det på, at der også i relation til formuebeskatningen bør respekteres den under ændringsforslag nr. 2 I i slutningen nævnte fredningsperiode, jfr. bemærkningerne.

Til nr. 15

Med fremskridtsforenklingen kan isoleingsfradraget bevare sin nu fastslåede og lethuskelige placering som § 15 I.

Til nr. 16

Udsigten til, at et »overskud« beskattes, er i sig selv en opfordring til at undlade at nedbringe lån i ejendommen. Derved straffes den opsparing, der består i afvikling af prioriteter. Ændringsforslaget vil være en op-